

František Šír: K.H.Mácha (1860)

Karel Hynek Mácha (16.11. 1810 – 6.11. 1836)

Romantický básník, prozaik a dramatik, výtvarník, herec Kajetánského a Stavovského divadla, právník. Jedna z nejrozporuplnějších postav české literatury. Snivý básník, toužící po všem velkém, krásném, čistém, ušlechtilém. Vášnivý, žárlivý, panovačný milenec, zapisující si šifrovaně obhrouble své milostné zážitky. Pečlivý a spolehlivý zaměstnanec advokátní kanceláře. Rozervaný tulák, putující pěšky po starých hradech, milující hory a nespoutanou přírodu. Individualista, rád budící všeobecnou pozornost. Starostlivý otec nemanželského syna. Tragéd tragického života, pohřbený v den chystané svatby. Odmítaný a zneuznaný básník. Zakladatel moderní české literatury. Národní symbol v čase druhé světové války. Uctíváný básník, jehož ostatky putovaly spolu s vyhnanými Čechy po Mnichovu do českého vnitrozemí a jehož nový pohřeb na vyšehradském hřbitově 7. května 1939 se stal národní, protinacistickou manifestací. Dědic katolického baroka i revolučního byronismu. Mistr básnické metafory, eufonie a jambického verše. Tragický duch, marně a zoufale hledající absolutno v pozemském světě.

Daleká pouť Karla Hynka Máchy

Účinkují členové volného ochotnického uměleckého sdružení **MONTALBAN** – Hana Šírová, Hedvika Šolcová, Tomáš Hájek, Ondřej Šír a Jiří Aubris (principál).

Původní hudba – Martin Kuba.

Hudební nahrávka – Martin Kuba, Ondřej Šír a Bohuslav Šír j.h.

Kostýmy – Hana Šírová.

Kulisy a rekvizity – Václav Hájek j.h., Tomáš Hájek, Jan Šír j.h., Hana Šírová, Markéta Jebavá j.h., Lucie Ryšavá j.h.

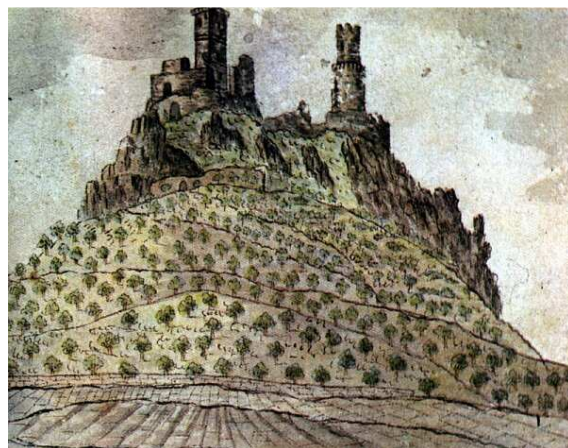
Plakáty – Ondřej Šír.

Internetové stránky – Tomáš Hájek.

Výběr textů a program – Jiří Aubris.

Literární pásmo tvoří prozaické a básnické texty **Karla Hynka Máchy**: Budoucí vlast', dopisy Marinice Štechové, V svět jsem vstoupil, Marinka, Pouť krkonošská, Máj a Cikáni.

Představení se uskutečňuje s **podporou** grantového programu **města Jilemnice**.

Hrady spatřené - Hazmburk (asi 1833)

*Temná noci! jasná noci!
obě k želu mne budíte.
Temná noc mne v hloubi tiskne,
jasná noc mě vzhůru vábí;
temné hlubiny se hrozím,
ach! a k světlu nelze jíti.
Vy hvězdy jasné, vy hvězdy ve výši!
K vám já toužím tam světla ve říši,
ach a jen země je má!*

Ze tří oken hledím od pevnosti kolem přes Boušovice, Doksany, Budiň, Libochovice, Třeбенice, Košťál, Mlikojedy až k Radobyli, a Hanzburek – náš svatý Hanzburek mi kouká všemi okny až do postele nechť ji postavím, kde chci, a ten černý Košťál na obzoru plamenného nebe při západu slunce, a ty modré hory – a ta rovina – ty skupiny stromů po ní – a ty vinice kolem, v nich ty bílé domky – a to Labe pode mnou – a Hanzburek – – – Eduarde to musíte vidět, to se nedá popsat. (9. X. 1836)

Marinka je cele komponována jako opera. Jest zarámována do zironisovaného recitativu lyrického „Vale, láska ošemetná“, má „ouverturu“ sonet, má „dějství první“ i „druhé“, má „intermezem“ nejčistší kosmicky noční lyriku novalisovskou, má „finale“ podobného rázu; a jest v ní dokonce obšírný, různě obměňovaný leitmotiv, opakující se po každé, kdykoli vystupuje na scénu postava otce Marinčina, starého hudebníka-žebráka...

František Xaver Šalda, O krásné próse Máchově

...čirou tmou opět rozestírati budu rámě má za nicostnými postavami a preludy mých snů...

Pouť krkonošská

socha K.H. Máchy od J.V.Myslbeka (1912)
v Praze na Petříně